

Föga gott kommer från rödgrön röra

År läggs grunden inför 2010 års val. Själva valåret är det kampanj som gäller. Hur alternativen och politiken ska formuleras, det bestäms de närmaste månaderna. När det socialistiska blocket har runt 52 procents stöd blir det alltmer motiverat att granska vad dess politik skulle gå ut på.

Den 9 februari 2009 samlades, på klassiska Bommersvik, de fem arbetsgrupper som har tillsatts gemensamt av s, v och mp för att "ta fram ett förslag till gemensam regeringsplattform". En av de fem grupperna handlar om "jobb och ekonomi". Den får väl antas innefatta även skattefrågan.

Vad kan den gemensamma regeringsplattformen tänkas bli i skattefrågan? Många har anledning att fundera över det redan nu. Företagare, entreprenörer, husägare – alla som berörs av skattebeslut – måste självfallet ta in i sin handlingskalkyl hur en regering Sahlin/Ohly/Wetterstrand kan väntas förändra spelreglerna hösten 2010.

Förmögenhetsskatt återinförs, har både socialdemokraterna och kommunisterna förklarat. Miljöpartiet är tveksamt, men kan nog bevakas om man bara undantar de mindre rika (till exempel pensionärer som betalat av sina huslån) och miljardärerna (eftersom det inte är så klokt att tvinga H & M:s ägare att lämna landet). Förmögenhetsskatt är visserligen att skjuta sig själv i foten i den globala rörlighetens tidevarv, men avundsjukan väger tyngre än Sveriges bästa.

Likaså återinförs en skarpare fastighetsskatt. I realiteten är ju fastighetsskatten kvar även i borgerlig regi, om än i namn av "kommunal avgift". Att kalla en skatt för "avgift" strider mot regeringsformen, men politiken har ibland sina egna lagar. Vad man kan vänta sig även ifråga om fastighetsskatten är att den mer riktas in mot "de rika". Inget parti vill få pensionärer med vanlig villa emot sig.

IFRÅGA OM INKOMSTSKATTEN har socialdemokraterna, särskilt, försatts i ett dilemma. De har gått emot alliansregeringens förvärvsavgifter för de arbetande, främst med argumentet att pensionärerna inte får del av det. Men det är dyrt för statskassan att sänka skatten på pensionsinkomster med lika mycket. Och det är svårt att inför ett val lova att höja skatten för arbetande med låga inkomster.

En trolig utväg ur dilemmat har formulerats av miljöpartiet. De gröna vill behålla förvärvsavgiften för personer med en förvärvsinkomst under 30 000 kronor i månaden. Därefter vill de trappa av avgiften så att den upphör för höginkomsttagare, vilket får tolkas som ungefär de som har en inkomst över brytpunkten för

"värnskatt", med en månadsinkomst på knappt 45 000 kronor eller högre. Skatteexperten Danne Nordling har räknat på vad det skulle innebära. Statlig inkomstskatt börjar i dag utgå vid en månadsinkomst på cirka 31 700 kronor. Där lyfts då marginalskatten från cirka 32 procent (kommunalskatten) till cirka 52 procent (med 20 procent i statlig inkomstskatt). Om förvärvsavgiften trappas ned för inkomstskikten 30 000–42 000 kronor i månaden uppstår en marginalskatt på omkring 67 procent från 30 000 kronor i månadsinkomst.

"Högre skatt totalt samt skärpt progression. Det blir av allt att döma huvudinnebörden av de rödgrönas arbete."

MED EN SÅDAN SKÄRPNING av progressionen faller förstås ännu en grundsten i 1990 års stora skattereform. Den borgerliga regeringen är i så fall inte oskyldig. När den infört statligt skatteavdrag även för inkomstlägen där man betalar noll i statlig inkomstskatt har man ersatt klara principer med fördelningspolitik. Barack Obama är nu på väg att göra detsamma i USA. Skattekritiker i USA konstaterar att federal skattelättnad för dem som inte betalar federal inkomstskatt bör betecknas som välfärdscheck och inte skatteavdrag.

"I första hand bör höginkomsttagare beskattas hårdare än i dag", skriver vänsterpartiet i sina skattepolitiska riktlinjer. Högre skatt totalt samt skärpt progression. Det blir av allt att döma huvudinnebörden av de rödgrönas arbete. Företags skatteproblem förstår man nog, men knappast företagares. Den gamla socialistiska drömmen är att kunna få företag utan att det behövs finnas företagare som skapar dem. Den lever än.

KVARSTÅR FRÅGAN VARFÖR MONA SAHLIN fann det så nödvändigt att utforma ett gemensamt regeringsprogram med kommunisten Lars Ohly. Föga gott för landet kan komma ut ur det.

Hans Bergström

Hans Bergström är docent i statsvetenskap och före detta chefredaktör för Dagens Nyheter. Han bor i USA.

